ואן אמר להם רבי יהודה לב"ה וכי לזו אתם

קורין תרבות רעה והלא לא נתכוון זה אלא

לבעול את הנדה נדה ם"ד אלא אימא לבעול

את הזבה זבה ם"ד אלא אימא לבעול שומרת

יום כנגד יום איתמר ¢עשירי רבי יוחנן אמר

יעשירי כתשיעי מה תשיעי בעי שימור אף

עשירי בעי שימור ר"ל אמר עשירי כאחד

עשר מה אחד עשר לא בעי שימור אף עשירי

לא בעי שימור איכא דמתני לה אהא ∘אמר

לו רבי אלעזר בן עזריה לר"ע יאפי׳ אתה מרבה

בשמן 🕫 🤈 [בשמן] כל היום כולו איני שומע לך

אלא בחצי לוג שמן לתודה בורביעית א יין

לנזיר יואחד עשר יום שבין נדה לנדה הלכה

למשה מסיני מאי הלכה ר' יוחנן אמר הלכה

י"א ר"ל אומר הלכות אחד עשר ר' יוחגן

אמר הלכה אחר עשר אחד עשר הוא דלא

בעי שימור הא לאחריני עביד שימור ור"ל

אמר הלכות אחד עשר לא אחד עשר בעי

ים) [טוסארין פו.], כן [ממות פט.], ג) [ובחים פב.], ד) רש"ל, ד) רש"ל מ"ז, 1) בס"א: שנית, 1) ל"ל י"ב,

מ) ע' רש"א, ט) ל"ל דבספרים של תוס' לא היה

הגירסה בקושיה דפריך בתר הכי בגמי כמו בספרים שלנו דגרסי' מ"ש משכב ומושב דמעמהין ליה דלפי ג'י זו לה

מקשי תוס' מידי. מהר"מ,

תורה אור השלם

ו. ואשה כי תהיה זבה דם

יהיה זבה בבשרה שבעת

יָמֶים תִּדְּיֶה בְנַדְּתָהּ וְכְּל הַנֵּגַעַ בָּה יִטְמָא עַד הָעָרָב: ויקרא טו יט

הגהות הב״ח

(ה) גם' אתה מרכה כשמן בשמן כל היום: (ב) תום'

ד"ה ר' יוחנן וכו' אין י"א לריך ספירה אבל מ"מ נעשה שמור לעשירי ור"ל

עם א ב מיי׳ פ״א מהל׳ משכב ומושב הלכה יב: הקרבנות הל"כ:

פב ה גן מיי׳ פ״ה מהל׳ יזירות הל"ד. מירות הכ"ב: פג ו מיי' פ"ו מהל' איסורי ביאה הל"ג: ז [מיי' שם הל"ז]

תום' הרא"ש יק**תני** רישא הרואה ראייה של זוב בש"א שומרת יום כנגד יום. אלמא לב״ש שומרת יום כנגד יום תולין. תמיה לי מאי קא פריך דב"ש וב"ה פליגי . ברואה ראייה אחת דטמאה ראורייתא דב״ה משוי ליה דאורייתא דב״ה משוי ליה לבעל קרי וב״ש משוי ליה כשומרת יום כנגד יום דאורייתא. וייל דאם איתא דלב״ש מטמאה משכב ומושב בשני אפילו לא ראתה לא הזה להו למימר בשומרת יום כנגד יום דלא לייתי למיטעי לטהר אותה בשלא ראתה קודם כמו רואה ראייה אחת של זוב: לא תימא כשומרת יום כנגד יום אלא אימא כבועל שומרת יום כנגד יום. תימה דרב הונא מדמי תוך י"א בלא ראתה כמו י״ב בשראתה כדקאמר רב יוסף לעיל אף אנז נמי תנינא זא תנן במתניתין טבלה ביום שלאחריו ושמשה את ביתה ואח״כ ראתה בש״א מטמאה משכב בש א מסמאור משכב אלמא בועלה טמא ביום י״ב כשראתה וא״כ ה״ה יום י״א אע״פ שלא ראתה. וי"ל דס"ל לרב הונא דאע"ג דירו חור י״א בשני שלה דגזרו תוך י״א בשני שלה היכא שלא ראתה אטו ראתה לענין משכב ומושב כי היכי דגזרו חכמים ביום י"ב שראתה אע"ג דאינה סותרת אטו ראייה דתוך . י״א יום. לענין בועלה דלא שכיח לא רצו להחמיר שכיח לא רצו להחמיר בלא ראתה בשני שלה אטו ראתה אע״פ שגזרו חכמים בבועל כשראתה ביום י״ב אטו ראתה תוך י"א: מאי שנא איהו ומאי שנא איהי. פרש"י מאי שנא בועל דלא מטמא משכב ומושב כל זמן שלא ראתה אחר תשמיש דיליה ומאי שנא איהי דמטמא. ותימה דהיינו אידן קושיא דפריך בתר הכי מאי שנא משכבות ומושבות דמטמיא ומאי שנא בועל דלא מטמיא ונראה דה"פ מאי שנא איהו רואה ראיה אחת של זוב רואה ראיה אחת של זוב דמשכבות ומושבות שבין ראשונה לשניה לב״שתולין ואם לא ראתה ראייה שניד טהורין ומאי שנא איהי . רואה תוך י״א יום דמטמאה משכב ומושב אפי׳ לא ראתה כדקאמר רב הונא. ומיהו המדקדק פרש״י לא . קשה מידי דה"פ מאי שנא קשה מידי דה"פ מאי שנא איהו בועל דלא מטמא משכב ומושב אחר תשמיש ומאי שנא איהי דמטמאה והדר תו פריך מאי שנא משכבות ומושבות דגזור ביה משום דשכיחי ביה דמים ומאי שנא דלא גזור זמים ומאי שנא זילא גוווו בה שתטמאנו במגע אלא טהור גמור הוי: ר' יוחנן אמר הילכתא י"א. תימה במאי קא מיפלגי ר' יוחנן

ומושב והא תניא טבלה ביום שלאחריו ושמשה את ביתה ואח"כ ראתה מטמאין משכב ומושב ומטמאין משמע לשון רבים דקאי אתרווייהו היא ובועלה וליכא למימר ראתה שאני ותניא המסים את הראייה ב"ש אומרים תוליז דהא מתרלא מילתא דרב יוסף ואידחי וב"ה "ממהרין משכבות ומושבות שבין ראייה ראשונה לראייה שנייה ב"ש תולין וב"ה בממהרין וקתני רישא הרואה ראייה אחת של זוב ב"ש אומרים כשומרת יום כנגד יום אלמא שומרת יום כנגד יום לב"ש תולין לא תימא שומרת יום כנגד יום אלא אימא כבועל שומרת יום כנגד יום מאי שנא איהו דלא מטמא משכב ומושב ומאי שנא איהי דמטמיא ליה איהו דלא שכיחי ביה דמים לא גזור ביה רבנן איהי דשכיחי בה דמים גזור בה רבנן ומאי שנא משכב ומושב דמממיא ליה ומאי שנא בועל דלא מטמיא ליה משכב ומושב דשכיח מטמיא ליה בועל דלא שכיח לא מטמיא תנן טבלה יום שלאחריו ושמשה הרי זו תרבות רעה מגען ובעילתן תלויין מאי לאו דברי הכל היא לא ב"ה היא דתניא

יום בנגד יום. וקשה דא"כ מסקינן שומרת יום בנגד יום. וקשה דא"כ מסקינן

דשומרת יום כנגד יום בשני שלה אין בועלה מטמא משכב

רב כהנא וי"ל דהך מסקנא דהכא ליישובי מילתא דרב הונא אתא דלא תקשי ליה מברייתא ומיהו מילתא דרב יוסף אדחי וניחא נמי טפי לרב הונא דלא מקשי מאי קמ"ל דודאי ראתה שאני כדמתרן אביי מילחיה דרב כהנא וסבר רב הונא דלענין בועלה דלא שכיח אית לן למימר ראתה שאני אבל איהי דשכיחי בה דמים אפי׳ לא ראתה גזרינן אטו ראתה כי היכי דגורינן ראתה ביום י״ב אטו ראתה מוך י"ל ולע"ג דראיית י"ב אינה סותרת ועוד אור"י דאפילו קיימא מילתא דרב יוסף ניחא דלא קשה ממתני׳ דודאי ביום שלאחריו דהיינו ביום י״ב דשכיח בועל גבה דליכא איסור דאורייתא מטמא בועל משכב ומושב אע"ג דלא ראתה אבל תוך י"א יום בשני שלה אע"ג דגבי דידה לא מפלגינן בין ראתה ללא ראתה מ"מ בועל אינו מטמא משכב ומושב אלא בראתה: מאי שנא איהו. פי׳ בקונטרס מאי שנא בועל דלא מטמא משכב ומושב ש וחימה דהיינו האי דפריך בתר הכי מאי שנא בועל דלא מטמא משכב ומושב וי"ל דמעיקרא פריך משום לתאי דידיה וכי משני דלא שכיח ביה דמים פריך ולטמא משום לתאי דידה ור"י מפרש מ"ש דאיהו רואה ראייה אחת של זוב דתולין משכבות ומושבות שבין ראשונה לשניה ואין מטמא אלא ע"י תלייה אם יראה ואם לא יראה טהורין ומאי שנא איהי דכי רואה תוך י"א יום דמטמאה משכב ומושב ואע"ג דלא ראתה לרב הונא מיהו לא דמי דהתם משום דכי ראתה סתרה ולכך החמירו בלא ראתה אבל זב אפילו יראה לא יסתור לכך נראה מאי שנא איהי דכי טבלה יום שלאחר י"א יום ושמשה וראתה דמטמא משכב ומושב בלא מלייה אע"ג דהתם נמי אין סתירה ולהאי פירוש דפרשינן דראתה לאו דוקא פריך אבל לאידך פירושא דאמרינן ראתה שאני אבל לא ראתה מולין שוין איהו ואיהי: אלא חצי

לוג שמן לתודה ורביעית בויין לנזיר. נראה דהכי שמע מרביה וגרסינהו א"נ ר"ע חלק עליו מכל שלשה אלה כדאמר לקמן גבי אחד עשר יום הלכתא לר' אלעור בן עוריה קראי לרבי עקיבא והוא הדין נמי דבשלישי פליג אע"ג דלא אשכחן:

רבי יוחנן אמר הדכה אחד עשר. מימה נמאי פליגי ר' יוחנן ור"ל הא רבי אלעזר בן עזריה לא איירי אלא בחשבון הימים שבתוך אחד עשר דשייכא בהו זיבה אבל בשימור אחד עשר לא איירי כלל וכן משמע מדפריך לקמן הני קראי נינהו ואי איהו איירי בהלכחא אחד עשר לישני קרא למנין הימים שהיא זבה והלכתא לשימור אחד עשר ויש לומר דודאי הלכה דקאמר רבי אלעזר בן עזריה לא איירי אלא במנין הימים דשייכי בהו זיבה ורבי יוחנן ור"ל בסברא בעלמא פליגי דרבי יוחנן האמר כיון דיום שאחר י"א הוא נדות אין י"א לריך ספירה (כ) ור"ל סבר

ותניא. בזב בראייה ראשונה: המסיט את הראייה. טהור שהקיט את הטיפה ראשונה: ב"ש אומרים חולין. אם יחזור הזב ויראה היום שנים (נמלא זב גמור למפרע וזוב מטמא במשא: וב"ה מטהרין. כמסיט את הקרי דלא מטמא במשא: משכבות ומושבות כו'. אלמא מדמקשי ב"ש ראייה ראשונה לשומרת

משכב ומושב דשומרת יום בשני שלה תולין ואם לא תראה טהורה ודוקא בשני אבל בראשון לא סלקא לה טבילה עד שתשמור קלת שני וכל זמן שלא טבלה זבה היא: אלא אימא לבועל שומרת יום. דמודה רב הונא בבעילה בשני לחחר טבילתה שהיח תולה כל זמן שלה רחתה וחין טומחתה עליו אפילו מדרבנן: מאי שנא איהו. בועל: דלה מטמה משרב ומושב. דיליה ומאי שנא איהי דמטמאה: איהו דלא שכיח ביה דמים לא גזרו ביה

יום וקתני משכב ומושב של בין

ראייה ראשונה לשניה תולין אלמא

רבנן. לטמא משכב ומושב כל זמן

שלא ראתה לאחר תשמיש: ומאי שנא

משכב ומושב. כיון דאמרת איהי

דשכיחי בה דמים גזרו בה רבנן מאי

שנא בועל דלא גזרו ביה רבנן

שתטמאנו: דברי הכל. ואפילו ב"ש

וקתני בשני שבתוך י"א מגעה תלוי

וקשיא לרב הונא: עשירי. אין לו

לרוף לזיבה שחין מלטרף עמו חלח

'א דהוי להו תרי: כמשיעי. דפשיטא

לן ביה דבעי שימור אם ראתה בו

דהא ראוי להביאה לידי זבה גמורה:

אף עשירי. אם התחילה לראות בו:

בעי שימור. י״א כנגדו אע״ג דאינה

ראויה לבא לידי זבה גמורה: כי"א.

לב״ה דאמרי לא בעי שימור: בשמן

בשמן. גבי רבוכה של תודה במנחות

בפ' ב' מדות (דף פט.) דכתיב והקריב

על זבח התודה וכתיב תלתא בשמן

ותניא אילו נאמר בשמן הייתי אומר

כל המנחות ללוג ת"ל בשמן בשמן

דחלות ורקיקין הוי ריבוי אחר ריבוי

למעט לחלי לוג: איני שומע לד.

ללמד דבר זה מן המקרא שהלכה

למשה מסיני על פה הוא: שבין נדה

לנדה. בין סוף נדה לתחילת נדה

הגהות הגר"א [א] גמ' א"ל (ר' יהודה)

הגהות מהר"ב רנשבורג א] גם' חלי לוג שמן לתודה

ורביעית שמן למיר כל"ל: ב] תום' ד"ה לולה חלי כו' ורביעית שמן למיר כל"ל: ורביעית שמן למיר כל"ל: ב בעין משפח אות ה' ז"ל מיי׳ פ״ח מה׳ נזירות ה״ח:

מוסף רש"י חצי לוג שמן לתודה. לכל

. **למינין** (מנחות פט. מכת״ התינין (מנחות פס מבחריי). ורביעית (יין) [שמן] לנזיר. לכל לחמי נזיר (מם). ואחד עשר יום שבין נדה לנדה. שנין סוף נדה לתחלת נדה, שלחת שכלו שבעת ימי נדה שהאשה נדה, שוב אינה מתחלת להיות נדה שוב חינה מתחנת נהיות נדה עד י"א יום, ואפילו אם ראתה, דם זיבה היא, ואם אינה רואה באותן י"א יום אלא יום אחד או ב' ימים סנם יום מחד חו ב' ימים לצופין, או אפילו ג' ימים שאינם רצופין, כגון יום טמא ויום טהור הויא שומרת יום כנגד יום וטובלת ליום המחרת, ואם ג' ימים ראתה המחרת, ואם ג' ימים ראתה המנונות ומום בל הביל רלופים הויא זבה ובעיא ספירה שבעה וקרבן, אבל לאחר י"א יום אם רואה דם נדה היא ואם רואה יום ראשון שומרת ששה והוא, ואם כל ז' ראתה ופוסקת לערב טובלת מיד ואינה יואה טיפת דם כחרדל יושבת עליו שבעה נהיים ולאחר כמה שנים קבלו עליהן דבר זה לעיל סו. ובעי"ז סנהדרין פז.). מאי הלכה. איפליגו כ' יותנן ורשב"ל נהלכות היום יאמן יו עד כאנמו איים יאמון, ד' יוחנן אמר הלכה י"א. סלכה אמת נאמרה נו, ר"ל אמר הלכות י"א. עתי הלכות ממרו בו ליחלה מלפניו סנהדריו פז. עי"ש באור סוגיא

שימור ולא שימור לעשירי הוי הני הלכות משכלו ימי נדה אינה חוזרת להיות נינהו הני קראי נינהו דתניא יכול הרואה נדה לישב לראייה אחת ששה והוא עד שיכלו י״א יום: מאי הלכה. ג' ימים בתחילת נדה רצופים תהא זבה דמשמע איום י"א קאמר רבי אלעזר ומה אני מקיים יאשה כי תהיה זבה דם בן עזריה דהוי הלכה למשה מסיני יהיה זובה יברואה יום אחד ∞(אבל הרואה ובעי הש"ס מאי הלכותיו משאר ג' ימים בתחילה תהיה זבה) תלמוד לומר הימים שלפניו: הלכה י"א. בדבר אחד הוא חלוק משלפניו: הלכות י"א. בשני דברים הוא חלוק: שימור לאחריני. לעשירי: לא הי"א בשני שימור. מדאורייתא לשמור יו"א כנגדו ולא לאחריני הוי שימור דעשירי לא בעי שימור מדאורייתא הואיל ולא תבא בהן לידי זיבה ומדרבנן מיהא אפילו רואה יום י״א אסורה לשמש ביום שלאחריו כדקתני מחני' [ע"א] ה"ז גרגרן ואמרינן בפרק בא סימן (לעיל דף נד.) גרגרן דתנן אסור: יכול הרואה ג' ימים בסחלת נדה

רלופים תהא זבה. לספירת ז' נקיים ולקרבן דכתיב (ויקרא טו) ימים רבים וקמלריך לה ספירה וקרבן: מה אני מקיים ואשה כי סהיה זבה. האמור בפרשה ראשונה שלא הלריכה ספירת נקיים וקרבן: ברואה

יום אחד. אבל ראתה ג' תהא זבה: חלמוד לומר. בפרשה שניה:

דאפילו שימור אינו נעשה לעשירי כיון דאינו ראוי להצטרף לויבה גדולה דליכא אלא ב׳ ימים והשחא ניחא דהש״ס פריך שפיר קראי נינהו:

במאי קא מיפלגר די יותן לספילו שימור אינו נעשה לעשירי ליון דאינו להלטרף לזיבה גדולה דליכא אלא ב" ימים והשתא ניחא דהש"ס פריך שפיר קראי נינהו: "ל בדברי ד' אלעור בן עודיה הא איהו לא אירי האירי הא איירי בין נדה לנדה דשייכא בהו זיבות ולא נדות. ועוד לפי דברי ד' יותנן ור"ל מאי קא פריך קראי נינהו הא לא איירי קרא בדין "יא יום אי בעי שימור כלל ביום "א אי הי שימור איל אא קאמר שיש "א בין נדה לנדה דשייכא בהו זיבות ולא נדות. ועוד לפי דברי ד' יותנן ור"ל מאי קא פריך קראי נינהו הא לא איירי קרא בדין "יא יום אי בעי שימור אלעור ההי משמע איום "א קאמר די אלעור דהי אלעור בו עודיה ויום "יא יום שבין נדה לנדה ול"ג ו"א יום כא בעי שימור מהו דהילה מה הו הלכתא היא די"א לא בעי שימור מהילא אי בין נדה לנדה ולא קשה ליה קרא למה לי דכיון דהילכתא היא די"א לא בעי שימור מה אריע" בא לה בעי שימור לאוריני. ו"ל דלר עקיבא שמעינן להו מסברא: